

Brief: ds. Agnes Hana

Zoals u merkt groeit de Nieuwbrief een beetje.
Er komt iets meer in te staan dan de hoognodige zakelijke mededelingen.
We worden uitgedaagd om te zoeken naar goede manieren om kerk te zijn.
Nabijheid en afstand dat zijn woorden die nu klinken.
Hoe kun je op afstand nabij zijn?
Er zijn veel mooie ideeetjes die steeds meer beginnen op te borrelen.
Na de eerste schrik zoeken we wegen om elkaar nabij te zijn als
Protestantse Gemeente Parkstad.
U kunt bellen met elkaar en u mag mij altijd bellen. Er zijn al mensen
waarmee ik via de telefoon gebeden heb en ook uit de bijbel heb gelezen.
Zoals sommigen van u hebben gemerkt, ligt er vroeg in de morgen een
briefje in uw brievenbus. Een soort bezoekje, zonder dat ik bij u binnenkom.
Heel vroeg als het net licht wordt, stap ik op mijn fiets. Dan ga ik met een tasje met brieven naar u
toe. Toen ik jong was bezorgde ik dagblad 'Trouw' voor mijn zakgeld. Daar moet ik sterk aan
denken als ik bij u die brieven in de bus gooi. Af en toe zie ik een 'collega' een echte
krantenbezorger. We zeggen elkaar vriendelijk gedag. Ik leer al uw brievenbussen kennen en ik
zie dan meestal nog een sluimerend huis. Soms de gordijnen dicht of de luiken gesloten. Ik denk
dan liefdevol aan u en zeg in mijn hart een klein gebedje voor u op.

Hartverwarmend vind ik de kerkdiensten op internet. We zitten er in onze zondagse kleren voor,
met een brandende kaars. Het liedboek onder handbereik.

Dank voor allen die hier aan meewerken.

In de Nieuwsbrief van onze buurgemeente Heuvelland (Vaals- Gulpen-Valkenburg- Maastricht) las ik dit gedichtje

*Een pastor in het Groningse Tanke
moest heel alleen bidden en danken.
Geen sterf'ling te zien
dus zong hij/zij voor tien
en preekte voor stoelen en banken.*

A. de Joode

Het zijn ongewone tijden die veel van ons vragen: ik hoor van veel zorgen om geliefden die nu niet
bereikbaar zijn. Ik hoor van alleen zijn en bijna niemand zien..

We leven in de dagen naar Pasen. De stille tijd, wordt het wel genoemd. Zo stil hebben we het nog
niet meegemaakt... Lijdenstijd is ook een goed woord, er wordt geleden...

We kunnen voor elkaar bidden ieder vanuit zijn eigen monniken kamertje, of monnikencel zoals dat
genoemd wordt.

Ik vond in mijn kaartenvoorraad een gebed van Sytze de Vries.
Hij dichtte onder andere het lied 'Zolang wij ademen' en 'Ga met God'

Gebed bij ziekte

*Onder de hoede
van uw vleugels
schuilen wij voor de nacht,
in uw geheimen thuis,
bij U geborgen.
Ook als onze nacht
geen ster meer kent.
Ga dan met ons
en blijf ons bij!
Wees ons een anker
in de storm van vragen
wees sterker dan
alle angst en vrezen*

AMEN

ds. Agnes Hana- van Bruggen
tel 06/39331180
mail: agneshana@icloud.com